

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Menneskeretsenheden
Sagsnr.: 2007-792-0344
Dok.: MLP40410

Besvarelse af spørgsmål nr. 151 af 17. januar 2007 fra Folketingets Retsudvalg (alm. del).

Spørgsmål:

”Hvad er konsekvensen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom afsagt 28/9-06, hvor domstolen statuerer krænkelse af konventionens art. 6, stk. 1, i en sag mod Danmark om retfærdig rettergang inden for en rimelig tid?”

Svar:

Den 28. september 2006 afsagde Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol dom i klagesag nr. 5989/03, Lise Donald Iversen mod Danmark, hvorved Danmark blev dømt for at have krænket Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, stk. 1, om retten til en rettergang inden for en rimelig frist.

Sagen angik en erstatningssag om skader forårsaget på klager som følge af en kæbeoperation foretaget på Centralsygehuset i Hillerød. Klager indbragte i første omgang sagen for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, der behandlede sagen fra 1992 til 1994. Derefter anlagde klager sag mod Frederiksborg Amt den 7. marts 1994 ved Retten i Hillerød, der afsagde dom den 21. august 2000. Modparten ankede herefter sagen til Østre Landsret, hvor sagens behandling blev afsluttet med indgåelse af forlig mellem parterne den 22. november 2002.

Menneskerettighedsdomstolen anførte, at der i den foreliggende sag hverken ifølge lov eller praksis var et krav om, at sagen først skulle indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, før at sagen kunne anlægges ved domstolene. Menneskerettighedsdomstolen fandt på den baggrund, at den forudgående administrative behandling ikke skal inddrages i den samlede beregning af sagsbehandlingstiden efter konventionens artikel 6.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt sagsbehandlingstiden opfyldte kravet om en rettergang inden for en rimelig frist, fandt Menneskerettighedsdomstolen, at der til en vis grad var tale om en kompleks og tidskrævende sag, og at klager og dennes advokat havde været medvirkende til, at sagen havde trukket i langdrag. Hvad angik de relevante myndigheders behandling af sagen, bemærkede Menneskerettighedsdomstolen, at selv om byretten ikke var skyld i, at sagen i to

omgange var blevet forelagt både Retslægerådet og Arbejdsskadestyrelsen, så var der tale om offentlige myndigheder, og deres indblanding i sagen forlængede sagsforløbet med næsten 2 år. Det samme var tilfældet under landsretssagen, hvor yderligere to forelæggelser for Retslægerådet forlængede sagsforløbet med mindst 1 år og 6 måneder.

Endelig bemærkede Menneskerettighedsdomstolen, at retssagen vedrørte en erstatning for personskade, og det følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at myndighederne, herunder domstolene, ved behandlingen af sådanne sager har pligt til at udvise ”særlig omhu” (”special diligence”), fordi sådanne sager er af stor betydning for klageren.

På baggrund af sagens omstændigheder og under hensyn til den samlede sagsbehandlingstid konkluderede Menneskerettighedsdomstolen, at der var sket en krænkelse af konventionens artikel 6, stk. 1. Danmark blev derfor dømt til inden 3 måneder fra endelig dom at betale klager 6.000 euro (ca. 44.772,79 kr.) i erstatning for ikke-økonomisk skade.

Dommen blev endelig den 28. december 2006.

Regeringen har den 24. januar 2007 betalt klager 44.772,79 kr.